

Ania Wiktorowicz, Czekanie na

Korytarze pełne cieni
chorzy ludzie bez przystani
bez pospiechu bez nadziei
ze ich słońce kiedyś wstanie.
Zapatrzeni jak zastygli
w swej tak gorzkiej złej niedoli
myślą pewnie o przeszłości
bo ich przyszłość tylko boli.
Szukający nadaramnie
odpowiedzi na pytanie
czy dziś zamkną drzwi za sobą
strome jak krok do otchłani.
Tysiąc pytań tysiąc myśli
strach zrzucając ciągle z siebie
czy też znajdą te odpowiedz
tu na ziemi albo w niebie.